

Патични релови

убици су младиот граничар

ма у Има сепко место у жив човечков
глухо место у негот, сдуху, и у мозгу неговото место које премла и спела. Несаврше
ни смо на сие стране. ти има у очеку место где се сие сунета сие зие нити не
заборавља. то је место где је човек сввртен котија игла може ити негово савр
венств

Мучки убити младиот танкореи лачеа у униформи у чие
нал смеује на стражи друге то се не може схватити свим напрелем схата
на то се не заборавља свом силом сепишент човеков памћеа.

Ка погренично караваче морају бити на чистинема
равним пустим брисаним сем инакена учрса сем а соких облека без инакена рази
ноде сем пиркава петра које увек друмчије минаје омтаз да то тако мога бити
јасни јела је човек сибушен и вижва те може да ут промакне тип између две
смрти добро је. аки да се сибушни човек сакрије иза два три атомаликопане зен
е и иза те бусије обори метком потпуно недухна човека обори га у свеча, ој ри
ститини природе и у и, у мучаом застију и тобошњег мога између два нурила то је
јгрозно свирепото стино.

Љули подлагните висок стуб стаме и мегните на тај стуб

неројну или ерихску астану мучких убише мучевица и е о. прилика да ги реч би
пимо у мучки рол проституа.

ма мртвих коиччовек не може да заборави лок сем
не умре. то су они мртви који чам требају лочеа гол смо живи ачела су то ројен
негада непријатељи некала потпуно незнами љули који су постати симболи чије
имена су пурпурно яилаваа нарочито ноћу.

Има час који сасвим немамо тачент да спаваме и
чим песонии стегне чето и разепне притие очне капке за чето почиу исканати
пурпурна слова почиу се јављати кикови знаи и незнаи притији се слике мте
лиа који је притичеао та кити сено за козу и оделарел се срушио и у стратно
густој тизини ноћи се чује само како излив

Има у човеку мајиски мај која пре којом втаћемо у
у себе протекла момента стетне иих горке живимо их опет гртимо некога у срећи
и блаженству бежимо од нечета као од мукте. Има нарочито рачи некако оптре као
нок некака чека као пољубеп које никала и не треб да мотром враћаме које ние
када не заборавямо.

Две хиљаде гоме година памтимо илге хиљае голи
на неумемо да препелемо рачи песнички: да човек некала мораласе запече и нел
ставима или да иу природи ствари има суза или ох три хиљае година памтимо рел
слику како је копае умло тројениу пол пдеиом а извело му не грчзан. Памћеа и
наше је и сто хиљаа година старо и и нвоне рачи ево и ловају се рачи да на
које нека да на рачи тежи крвау пмотена глава младиот граничар

Земља је била змрзвута а чабо узедно и ниле
никога не чистини нел је пошва да счени грута не стражи. Пилке му нараменс о
појасу ревател в јелној руди нела селачке т отијина у другој тамни фелер с
батеријом оба му руке заузете па је буктиву агове живота за зим почела смрт

Закорачио је на стана на место дукности и у пото ко
река пао, испреж ни су га на земљи скинули. По потоку му мрмљаше светлости
Још пискешави пут а крвава глава се први светлост се подучае ол нелике. Сала је
јаш био језив. А ти мучни убоина зна да ће још др дуго рецити његов метах
јер у гемау општен младић мора тринути даље доки прашина још не умре. Дати
убоина зна да је убица а невла. О друго је умрети друго је бити убијену

Необична арте б војног обавезника је граничар
У зору не познати са дружином ол сто и двеста младића на већу, а гали тивалу
по ливадском пашу опруке још ато савове ноге срета дуке кој- увек увек подал
загледани стону као пролазе војници и путке не чује хитро добоваде не чује
збри тиву војничку трубу у ово да градоше је тива тивине као и у паче. „чувак
мето ду доких бића и увек презаде вила и свуха као да гранично намеде нешто
показује или нешто мање. Две отворне лпа народа две врхове. Па гашто измеђ
вох наме дозирања и руковања „међу њих у ваздуху кабли чулост чулико помага
злочине мисли погане вребања. Могао би се ту у међупростору јавити комени
„акбет који је потао текер да ли може претисати нешто против чуле обачете
памети.

„мамо спреде за брз одговор на лажину. Збоги зарво
није језвонце на телефону справи: „граничар је пре пет минута умјен. По
гајубио лажто нема одговора. је а убица побелини је аи убијени побелин наме
„одговора. З, ти неко нешто одврет није но што је нечасна употреба оружја
„мема одговора.

„оли се понекад насилна илтија у маћноме духу великога
реформатора или јунака коме је све тесно и кублава мисти и речним лажовори и
средства да човечанство премести са места на боље и достојније местоа „рези се
насилни акт у рукама чукавица и протистута. То је човек и оно је чо и нечовек
Такве бивају ралве дули

„есвини мртав граничар знамо му иши рожи крај
и ништа човек не може учинити ни мртвоне га буде лажке а тек мучни убијеноме.
Друго је умрети друг бити мучки во ојанигужан метак јростреди мозак и можа
најјакшу нечу ралст младића